

OHLÁŠKY FARNOSTÍ NÁCHOD A STUDNICE

3. neděle adventní

Ohlášky také naleznete na <http://www.nachod.farnost.cz>

- **Na nedělní dopolední bohoslužby v Náchodě je třeba rezervace. Na bohoslužby v sobotu večer a v neděli večer rezervace není třeba.** Rezervaci si zajistíte zavoláním na pevnou linku farnosti **491 428 355**. Volat můžete v pracovní dny v čase od 9:00 do 11:00. Přítomný kněz volajícího zapíše, případně nabídne mši svatou v jiný čas. Zpravidla se na všechny zájemce dostane, tak klidně volejte. Přístupný je také podélný kůr kostela. Děkujeme, že respektujete nastavená pravidla pro účast na bohoslužbách.
- V pondělí při mši svaté bude pan Pavel Pinkava přijat do katechumenátu.
- Svátost smíření v následujícím týdnu:
 - středa 16. 12. – od 9 do 11 (H.)
 - čtvrtek 17. 12. – od 9 do 11 (H.), od 17 do 19 (K.), od 19 do 21 (F.)
 - pátek 18. 12. – od 9 do 11 (H.), od 17 do 19 (P. Pachr), od 19 do 21 (F. a K.)
 - sobota 19. 12. – od 9 do 11(H.), od 14 do 16 (K.), od 16 do 18 (F.)
- Naše farnost provozuje youtube kanál, kam P. František pravidelně umísťuje video s poselstvím: <https://www.youtube.com/channel/UC8BYtmrWEgqUr7mdHEszcUA>

Poděkování

- Děkujeme za výzdobu a úklid kostelů a za úklid na děkanství.
- Děkujeme za vaše příspěvky do sbírky, za dary, které dáváte do pokladniček nebo zasíláte na účet farnosti.
- Výše darů určených na opravy oken budovy děkanství z minulé neděle spolu s dary vloženými do pokladniček nebo zaslánými na účet farnosti za měsíc listopad činila 63898. Finanční spoluúčast farnosti je tak bohatě pokryta. Zbylé peníze (34 731 Kč) budou použity na opravy roku 2021. S plánem oprav na rok 2021 budete se začátkem nového roku seznámeni. Děkujeme dárcům za jejich štědrost.
- Na účet farnosti byly zaslány dary ve výši 9 500 Kč. Tyto dary byly určeny na pokrytí provozních nákladů. Také za tyto dary děkujeme.
- Děkujeme všem, kteří se podíleli na stavbě betlému a na vánoční výzdobě kostela sv. Vavřince.

SVÁTOST SMÍŘENÍ V KOSTELE SV. VAVŘINCE V NÁCHODĚ 2020

Středa 16.12. 9:00 – 11:00 (P. Hejčl)

Čtvrtek 17.12. 9:00 – 11:00 (P. Hejčl)
17:00 - 19:00 (P. Kubeš)
19:00 - 21:00 (P. Filip)

Pátek 18.12. 9:00 – 11:00 (P. Hejčl)
17:00 - 19:00 (P. Miloš Pachr)
19:00 – 21:00 (P. Kubeš a P. Filip)

Sobota 19.12. 9:00 – 11:00 (P. Hejčl)
14:00 – 16:00 (P. Kubeš)
16:00 – 18:00 (P. Filip)

Pondělí 21.12. 9:00 – 11:00 (P. Hejčl)
17:00 – 19:00 (P. Filip)

Úterý 22.12. 9:00 – 11:00 (P. Filip)
16:00 – 18:00 (P. Hejčl)

Prosebná modlitba

Katecheze Svatého otce při generální audienci v knihovně Apoštolského paláce
(Žl 28,1-2.6-7)

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Pokračujeme v našich úvahách o modlitbě. Křesťanská modlitba je plně lidská – modlíme se jako lidé, jako to, co jsme – a obsahuje chválu a prosbu. Když totiž Ježíš učil svoje učedníky, jak se modlit, podal jim modlitbu „Otčenáš“, abychom měli k Bohu důvěrně dětinný vztah a adresovali Mu všechny *svoje prosby*. Prosíme Boha o ty nejvznešenější dary, totiž aby bylo lidem svaté Jeho jméno, nadešla Jeho vláda a uskutečnila se ve světě Jeho vůle k dobru. *Katechismus* poznamenává: „Prosby jsou odstupňovány: nejprve se prosí o Království, pak o to, co je nutné k jeho přijetí a ke spolupráci na jeho příchodu“ ([KKC, 2632](#)). V „Otčenáši“ však prosíme také o jednodušší a všednější dary, jako je „vezdejší chléb“, čímž se míní také zdraví, příbytek a práce, tedy každodenní položky, jakož i za eucharistii, nezbytnou pro život v Kristu, a také za odpuštění hříchů, a tím pokoj v našich vztazích, co je každodenní otázka, protože odpuštění potřebujeme stále. A na závěr prosíme o pomoc v pokušeních a za osvobození od zla.

Žádat, prosit je velice lidské. Slyšme znovu *Katechismus*: „Prosebnou modlitbou vyjadřujeme, že jsme si vědomi svého vztahu k Bohu; jako tvorové nejsme zdrojem své existence, ani pány nad protivenstvími, ani svým posledním cílem, jsme však také hříšníci a jako křesťané víme, že se odvracíme od Otce. Prosba už je návrat k němu“ ([KKC, 2629](#))

Když se někdo cítí špatně, protože se dopustil něčeho zlého, zhřešil, přibližuje se Pánu již tím, že se modlí Otče náš. Někdy si můžeme myslet, že nic nepotřebujeme, vystačíme si sami a v životě jsme naprosto soběstační. Ano, občas se něco takového stává. Dříve či později se tato iluze vytratí. Lidská existence je invocace, která se někdy stává křikem, často zadržovaným. Duše se podobá vyprahlé, bezvodé zemi, jak praví žalm (srov. Žl 63,2). Všichni ve svém

životě někdy pocítujeme stesk, samotu. Bible se nestydí ukázat lidství poznamenané nemocí, nespravedlností, zradou přátel či vyhrožováním nepřátel. Někdy se zdá, že se všechno bortí, jako by dosavadní život byl promarněn. A v těchto zdánlivě bezvýchodných situacích, kdy se domněle vše hroutí, existuje jediný nouzový východ, totiž zvolání, prosba: „Pane, pomoz mi!“. Modlitba dává problesknout světlu i v těch nejhustších temnotách: „Pane, pomoz mi!“. Tato slova otevírají cestu a novou pouť.

My, lidské bytosti, sdílíme toto volání o pomoc s celým tvorstvem. Nejsme sami, kdo v tomto bezmezném vesmíru „prosí“: každý zlomek stvoření v sobě má vepsánu touhu po Bohu. Svatý Pavel to vyjádřil takto: »Víme přece, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme« (*Řím 8,22-24*). To je krásně řečeno. Zní v nás mnohotvárný nářek stvoření. Stromy, skály, živí tvorové... všechno dychtí po dovršení. Tertullián napsal: „Modlí se všechno stvoření; dobytčata a šelmy při vstávání klekají, a když vycházejí ze stájí a doupat, nelení vzhlednout k nebesům a po svém rozeznít svůj hlas. I ptáci, když vzlétají, rozepnou křídla do tvaru kříže, vznesou se k nebi a zpívají svou ptačí modlitbu“ (*De oratione, XXIX*). Je to poetický komentář ke slovům svatého Pavla o nářku a modlitbě celého stvoření. My jako jediní se ovšem modlíme vědomě a víme, že se obracíme k Otci a navazujeme s ním dialog.

Nemusí nás tedy pohoršovat a nemusíme se ostýchat, cítíme-li potřebu se modlit zvláště v nouzi. Když Ježíš vypráví o jednom nepoctivém muži, který má předkládat účty svému pánu, poznamenává, že si netroufal o nic požádat. Mnozí z nás mají tentýž pocit: stydíme se poprosit, požádat o pomoc, o něco, co by nám pomohlo dojít k cíli, a také si netroufáme prosit Boha, poněvadž to považujeme za nepatřičné. Nestydíme se však modlit: „Pane, potřebuji to“, „Pane, jsem v nesnázích“, „Pomoz mi!“!“. Volejme srdcem k Bohu, který je Otcem, a počínejme si tak i ve chvílích štěstí, nejenom za špatných okolností. Děkujme Bohu za vše, co nám dal, a nic nepovažujme za samozřejmé či náležité: všechno je milost. Toto si musíme vštípit: Pán nás ustavičně obdarovává a všechno je milost. Boží milost. Nicméně, nedusme úpěnlivou prosbu, která v nás vyvstává

spontánně. Prosebnou modlitbou přisvědčujeme svým omezením a svojí stvořenosti. Je možné nedobrat se víry v Boha, ale je těžké nevěřit v modlitbu. Ta jednoduše existuje, objevuje se v nás jako zvolání, a všichni máme co do činění s tímto vnitřním hlasem, který se sice může na dlouho odmlčet, ale jednoho dne se probudí a ozve.

Víme, bratři a sestry, že Bůh odpoví. V knize Žalmů neexistuje modlitba, v níž by pozvednutý hlas Žalmisty zůstal nevyslyšen. Bůh pokaždé odpoví – dnes či zítra, takovým či onakým způsobem, avšak pokaždé. Bible to opakuje do nekonečna: Bůh naslouchá křiku těch, kteří Jej snažně prosí. I našim zajímavým prosbám, těm, které uvízly na dně srdce, či těm, které se stydíme vyslovit. Otec nám chce darovat svého Ducha, který oživí každou modlitbu a promění všechno. Bratři a sestry, modlitba je vždy otázkou trpělivosti, toho, jak obstojíme v čekání. Nyní prožíváme adventní dobu, která je typickým časem očekávání – očekávání Vánoc. Je patrné, že na ně čekáme, avšak též celý náš život je očekáváním. Rovněž modlitba je neustálým očekáváním, protože víme, že Pán na ni odpoví. Dokonce i smrt se třese, když se modlí křesťan, protože ví, že ten, kdo se modlí, má silnějšího spojence než je ona: Zmrtvýchvstalého Pána. Smrt byla v Kristu již poražena, a přijde den, kdy všechno bude definitivní, a smrt už se nebude posmívat našemu životu a našemu štěstí.

Naučme se prožívat očekávání, očekávat Pána. Pán nás přichází navštívit – nejenom o hlavních svátcích, Vánocích a Velikonocích, ale dennodenně v důvěrnosti našich srdcí, pokud jej očekávají. Pán je blízko, tluče na naše dveře, abychom ho nechali vejít. „Obávám se, že Bůh přejde kolem, aniž bych si ho povšimnul“, říkával sv. Augustin. Pán přechází, přichází, tluče. Pokud máš ale uši plné jiného hluku, neuslyšíš Pánovo volání. Bratři a sestry, modlitba spočívá v očekávání.

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH NÁCHOD A STUDNICE

	Hodina	Intence
Neděle 13. 12. 2020	7:30	3. neděle adventní Vavřinec – za rodiče, sestru a duše v očistci (K.) Studnice (F.) Vavřinec – za živé i zemřelé farníky (K.) Vavřinec – za Václava a Ludmilu Korcovy(F.) Česká Čermná (K.) Vavřinec – za živé i zemřelé z rodiny Štěpánovy, Balcarovy, Bubeníčkovy a Zelených (H.)
	8:00	
	9:00	
	10:15	
	10:30	
	18:00	
Pondělí 14. 12. 2020	7:00	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve Vavřinec – za Samíka Bednáře a za jeho uzdravení (K.)
Úterý 15. 12. 2020	18:00	Vavřinec – za rodiče Zemanovy z Proseče – Záboří, živé i zemřelé z toho rodu (H.)
Středa 16. 12. 2020	16:00	Vavřinec – za † Evu Jiráskovou a její rodiče (K.)
Čtvrtek 17. 12. 2020	7:00	Vavřinec – na poděkování za rod Másků, Habrů, Šolců a za duše v očistci (F.)
Pátek 18. 12. 2020	18:00	Vavřinec – za Pavla Vjatráka a duše v očistci (F.)
Sobota 19. 12. 2020	7:30	Vavřinec – za rodinu Bednářovu a za jejich uzdravení (K.) Vavřinec – za manžele Jiráskovy, syna Jaroslava, Antonína Jiráska a rodiče (F.)
	18:00	
Neděle 20. 12. 2020	7:30	4. neděle adventní Vavřinec – za Elišku Balcarovou (F.) Studnice (K.) Vavřinec – za živé i zemřelé farníky (F.) Vavřinec – za vážně nemocné příbuzné a jejich rodiny (F.) Česká Čermná (K.) Vavřinec – za nová řeholní a kněžská povolání (H.)
	8:00	
	9:00	
	10:15	
	10:30	
	18:00	